

Nadere regels sociaal domein gemeente Kaag en Braassem.....	4
Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen.....	4
Artikel 1. Begrippen	4
Hoofdstuk 2 Aanvraag- en beoordelingsprocedure	5
Artikel 2. Vervallen	5
Artikel 3. Vervallen	5
Artikel 4. Kwaliteitseisen pgb professionele aanbieders	5
Professionele aanbieders van maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp die uit een pgb betaald worden, moeten aan dezelfde kwaliteitseisen voldoen als de door het college gecontracteerde professionele aanbieders. De kwaliteitseisen zijn als bijlages 3 en 4 opgenomen in de verordening. De kwaliteitseisen kunnen bij aanvang of verlenging van het pgb worden getoetst door onder andere een werkbezoek.	5
Artikel 5. Vervallen	5
Artikel 6. Tarief pgb.....	5
Artikel 7. Uitbetaling pgb.....	6
Artikel 8. Algemeen	6
Artikel 9. Gebruikmaking wettelijke bevoegdheid.....	7
Artikel 10. Uitzonderingen die voortvloeien uit jurisprudentie.....	7
Artikel 11. Terugbetaling en afloscapaciteit	7
Artikel 12. Uitstel van betaling	8
Artikel 13. Niet voldoen aan betalingsverplichtingen.....	8
Artikel 14. Rente en kosten.....	8
Artikel 15. Reikwijdte.....	8
Artikel 16. Kwijtschelding van vorderingen en afzien van terugvorderingen die niet het gevolg zijn van schenden inlichtingenplicht	8
Artikel 17. Kwijtschelding bij schuldregeling.....	9
Artikel 17a. Samenhang handhaving op grond van de inburgeringswet en Participatiewet 9	
Artikel 17b. Verrekening boete met bijstandsuitkering	10
Hoofdstuk 3 Voorzieningen	10

Artikel 18 Maatwerkvoorziening noodzakelijke vervoerskosten	10
Artikel 19. Collectieve voorziening vervoer	10
Artikel 20. Gereserveerd	10
Artikel 21. Gereserveerd	11
Artikel 22 Huishoudelijke ondersteuning	11
Artikel 23. Aanpassing van badkamer en keuken	11
Artikel 24. Woningaanpassingen gemeenschappelijke ruimten.....	11
Artikel 25. Sportvoorziening	12
Artikel 26. Vervallen	12
Artikel 26a. Werkervaringstraject/stage	12
Artikel 26b. Vervallen	12
Artikel 26c. Vervallen.....	12
Artikel 27. Tegemoetkoming kinderopvangtoeslag	12
Artikel 28. Overige kosten	12
Artikel 29. Aanvullende voorwaarden en beoordeling maatwerkvoorziening Ondersteuning met wonen en Opvang	13
Artikel 30. Vervallen	14
Hoofdstuk 4 Specifieke bepalingen Jeugdwet	14
Hoofdstuk 5 Specifieke bepalingen Wmo	14
Artikel 31. Mantelzorgwaardering	14
Artikel 31a. Tegemoetkoming meerkosten afval.....	15
Artikel 31b. Afschrijvingstermijn bij een eenmalig in pgb verstrekte voorziening	15
Hoofdstuk 6 Specifieke bepalingen Participatiewet en IOAW/IOAZ	16
Artikel 32. Aanvullende voorwaarden	16
Artikel 33. Algemeen	16
Artikel 34. Draagkrachtperiode	16
Artikel 35. Berekening draagkrachtruimte	16
Artikel 36. Vaststelling draagkracht	17
Artikel 37. Berekening draagkracht naar vermogen	18
Artikel 38 tot en met 41 zijn gereserveerd.	18
Artikel 42. Voorwaarden	18
Artikel 43. Duurzame huishoudelijke apparaten.....	19
Artikel 44. Betaling van de bijdrage	19
Artikel 45. Aanspraak collectieve zorgverzekering	19

Artikel 46. Toetsing en beëindiging (heronderzoek).....	20
Artikel 46a. Bijzondere bijstand zorgkosten.....	20
Artikel 46b. Maatwerk bij verlening van bijzondere bijstand	20
Artikel 46c. Draagkrachtbepalingen voor de verlening van maatwerk	21
Artikel 46d. Verplichtingen verbonden aan de bijstand die als maatwerk wordt versterkt	21
Artikel 47. Ingangsdatum bijzondere bijstand.....	21
Artikel 47a. Bijzondere bijstand gedetineerden	21
Artikel 48. Verlaging wegens woonsituatie.....	22
Artikel 48a. Gebruikmaking wettelijke bevoegdheid verhaal	22
Artikel 48b. Zekerheidstelling	22
Artikel 48c. Hoogte hypotheek, waarde woning, vestigingskosten	23
Artikel 48d. Voorwaarden opnemen in hypotheekakte of akte van pandrecht	23
Artikel 48e. Aflossing, niet voldoen aan betalingsverplichtingen en rente.....	23
Artikel 48f. Verkoop woning	23
Artikel 48g. Opnieuw recht binnen twee jaar	24
Artikel 48h. Tijdstip indiening en aanvraag voorschotverlening	24
Hoofdstuk 7 Overige bepalingen	24
Artikel 49. Begrippen	24
Artikel 49a. Uitvoering	25
Artikel 49b. Aanvraag schuldhulpverlening	25
Artikel 49c. Producten schuldhulpverlening	25
Artikel 49d. Adviesgesprek	25
Artikel 49e. Budgetcoaching (zonder problematische schulden).....	25
Artikel 49f. Voortraject (Duurzame Financiële Dienstverlening DFD).....	25
Artikel 49g. Intakefase.....	25
Artikel 49h. Schuldregeling.....	26
Artikel 49i. Verklaring Wet schuldsanering natuurlijke personen (Wsnp).....	26
Artikel 49j. Verplichtingen	26
Artikel 49k. Budgetbeheer en budgetcoaching (met problematische schulden).....	26
Artikel 49l. Afwijzing of beëindiging schuldhulpverlening	26
Artikel 49m. Uitsluiting schuldhulpverlening.....	27
Artikel 50. Voorwaarden	27
Artikel 51. Bijdrage voor schoolkosten en kleding	28

Artikel 52. Deelname/bijdrage sportieve en culturele activiteiten	28
Artikel 53. Deelname/bijdrage sportieve en culturele activiteiten volwassene.....	29
Hoofdstuk 8 Inspraak, cliëntenparticipatie en klachten.....	29
Hoofdstuk 9 Slotbepalingen	29
Artikel 54. Citeertitel	29
Artikel 55. Inwerkingtreding	29
Artikel 56. Overgangsbepaling.....	29
Bijlage 1 Afwegingskader gebruikelijke hulp en eigen vermogen	30
Toelichting op de Nadere regels sociaal domein gemeente Kaag en Braassem.....	32
Artikel 4. Kwaliteitseisen pgb professionele aanbieders	32
Artikel 7. Uitbetaling pgb.....	32
Artikel 18. Maatwerkvoorziening noodzakelijke vervoerskosten	32
Artikel 24. Woningaanpassingen gemeenschappelijke ruimten.....	33
Artikel 31. Mantelzorgwaardering	33

Nadere regels sociaal domein gemeente Kaag en Braassem

Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Kaag en Braassem;

overwegende dat:

- de gemeenteraad van Kaag en Braassem de Verordening sociaal domein Kaag en Braassem heeft vastgesteld;
- in artikel 62 van de Verordening sociaal domein Kaag en Braassem is gesteld dat het college in aanvulling op de Verordening nadere regels kan stellen;
- In de Omgevingsvisie is aangegeven dat bij de uitvoering van de Verordening zoveel mogelijk maatwerk moet worden betracht;

b e s l u i t :

de Nadere regels sociaal domein 2024 vast te stellen.

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 1. Begrippen

In deze nadere regels wordt verstaan onder:

- a. begeleiding: activiteiten waarmee een inwoner wordt ondersteund bij het uitvoeren van dagelijkse levensverrichtingen en het aanbrengen en behouden van structuur in en regie over het persoonlijk leven. De activiteiten zijn gericht op bevordering, behoud of compensatie van de zelfredzaamheid.

- b. belangenbehartigers: personen of organisaties die de belangen van kwetsbare inwoners vertegenwoordigen, niet zijnde personen uit het sociaal netwerk;
- c. dagactiviteit: daghulp en dagopvang met als functie passende zorg die wel noodzakelijk is maar niet in de thuissituatie kan worden geboden in de directe omgeving van de inwoner;
- d. dagdeel: een dagdeel is vier uur;
- e. kortdurend verblijf: logeren in een instelling gedurende maximaal drie etmalen per week, gepaard gaande met persoonlijke verzorging, verpleging of begeleiding voor inwoners die als gevolg van hun beperking aangewezen zijn op permanent toezicht, indien dat noodzakelijk is ter ontlasting van de persoon die hem gebruikelijke zorg of mantelzorg levert;
- f. persoonlijke verzorging: het ondersteunen bij of het overnemen van activiteiten op het gebied van de persoonlijke verzorging, gericht op het opheffen van een tekort aan zelfredzaamheid;
- g. persoonsgebonden budget (pgb): een pgb als bedoeld in artikel 2.3.6 van de Wmo of artikel 8.1.1 van de Jeugdwet, zijnde een door het college verstrekt budget aan een inwoner, dat hem in staat stelt de ondersteuning die in de vorm van een maatwerkvoorziening verstrekt is van derden te betrekken;
- h. plan: een integraal plan zoals bedoeld in artikel 3c van de verordening;
- i. professional: een MBO/HBO opgeleid persoon met algemene deskundigheid en brede kennis van ondersteuning of jeugdhulp;
- j. specialist: een HBO/WO opgeleid persoon met specifieke deskundigheid en diepgaande kennis op een beperkt terrein van ondersteuning of jeugdhulp;
- k. verordening: Verordening sociaal domein Kaag en Braassem.

Hoofdstuk 2 Aanvraag– en beoordelingsprocedure

Paragraaf 2.1 Maatwerkvoorziening via een pgb

Uitwerking van artikel 5a van de Verordening

Artikel 2. Vervallen

Artikel 3. Vervallen

Artikel 4. Kwaliteitseisen pgb professionele aanbieders

Professionele aanbieders van maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp die uit een pgb betaald worden, moeten aan dezelfde kwaliteitseisen voldoen als de door het college gecontracteerde professionele aanbieders. De kwaliteitseisen zijn als bijlages 3 en 4 opgenomen in de verordening. De kwaliteitseisen kunnen bij aanvang of verlenging van het pgb worden getoetst door onder andere een werkbezoek.

Artikel 5. Vervallen

Artikel 6. Tarief pgb

1. Het tarief voor begeleiding is:
 - a. Maximaal € 61,87 per uur als begeleiding geboden wordt door een professional werkzaam bij een zorgaanbieder

- b. Maximaal 80% van 61,87 als begeleiding geboden wordt door een professional als zzp'er.
- c. Maximaal € 24,24 per uur als begeleiding geboden wordt door het sociaal netwerk.
- 2. Het tarief voor dagbesteding is:
 - a. (vervallen);
 - b. maximaal € 50,88 per dagdeel als dagbesteding geboden wordt door een professional en de groepsgrootte groter dan vijf personen is of kan zijn;
 - c. maximaal € 63,08 per dagdeel als dagbesteding geboden wordt door een professional en de groepsgrootte vijf of kleiner dan vijf personen moet zijn vanwege de aanwezige problematiek.
- 3. Voor vervoer van en naar dagactiviteiten kan een bedrag van maximaal € 10,51 per dag aan het budget toegevoegd worden.
- 4. Het tarief voor kortdurend verblijf is:
 - a. (vervallen);
 - b. Maximaal € 122,48 per dag als kortdurend verblijf geboden wordt door een professional.
- 5. Het tarief voor Ondersteuning met wonen is:
 - a. Maximaal € 69,18 per uur voor activering leefgebieden
 - b. Maximaal € 390,18 per week voor sociaal beheer
 - c. Maximaal € 225,89 per week voor veiligheid
 - d. Maximaal 390,18 per week voor huisvesting
- 6. Het tarief voor huishoudelijke ondersteuning is:
 - a. € 34,38 per uur wanneer het professionele ondersteuning betreft die geboden wordt door een professional in dienst van een zorgaanbieder.
 - b. € 27,50 per uur wanneer het professionele ondersteuning betreft die geboden wordt door een ter zake kundig gediplomeerde zelfstandige zonder personeel (zzp'er).
 - c. € 20,63 per uur wanneer het niet-professionele/informele ondersteuning betreft.
- 7. Het tarief voor persoonlijke verzorging is:
 - a. € 31,24 per uur als persoonlijke verzorging geboden wordt door een professional;
 - b. € 44,44 per uur als persoonlijke verzorging geboden wordt door een specialist.

Artikel 7. Uitbetaling pgb

- a. Een pgb wordt door de Sociale Verzekeringsbank (SVB) uitbetaald aan de zorgverlener.
- b. De bepalingen in deze paragraaf van de nadere regels zijn naast de terugvordering van een uitkering op grond van de Participatiewet, IOAW/IOAZ en Bbz 2004 ook van toepassing op een boete en een bijdrage op basis van de Wet kinderopvang en de kwaliteitseisen peuterspeelzalen (Wkkip).

Paragraaf 2.2 Terugvordering

Uitwerking van artikel 8 van de Verordening

Artikel 8. Algemeen

- 1. De begrippen die in deze nadere regels over terugvordering gebruikt worden en die niet nader omschreven worden, hebben dezelfde betekenis als in de Participatiewet, de IOAW/IOAZ, het Besluit bijstandsverlening zelfstandigen 2004 (Bbz 2004), de Algemene wet bestuursrecht (Awb) en de verordening.

2. De bepalingen in deze paragraaf van deze nadere regels zijn naast de terugvordering op grond van de Participatiewet, IOAW/IOAZ en Bbz 2004 ook van toepassing op een boete, een bijdrage op basis van de Wet kinderopvang en kwaliteitseisen peuterspeelzalen (Wkkip), een maatwerkvoorziening en een pgb als bedoeld in de verordening.

Artikel 9. Gebruikmaking wettelijke bevoegdheid

1. Het college maakt gebruik van de bevoegdheid tot:
 - a. het herzien dan wel intrekken van het recht op een uitkering, indien de uitkering tot een te hoog bedrag of ten onrechte is verleend;
 - b. het invorderen en bruteren van te veel of ten onrechte verleende uitkering.
2. Van het bepaalde in lid 1 sub b wordt afgezien als het terug te vorderen bedrag lager is dan € 125, er geen andere terugvorderingen openstaan én de terugvordering niet meer verrekend kan worden met de periodieke uitkering voor de kosten van levensonderhoud inclusief vakantiegeld.

Artikel 10. Uitzonderingen die voortvloeien uit jurisprudentie

1. In afwijking van artikel 9 lid 1 vordert het college een door haar na ontvangst van een signaal ten onrechte of tot een te hoog bedrag verstrekte uitkering, pgb of maatwerkvoorziening niet terug, voor zover deze uitkering, pgb of maatwerkvoorziening ook zes maanden na ontvangst van dit signaal nog onterecht of tot een te hoog bedrag is verleend, tenzij belanghebbende in dit kader de inlichtingenplicht heeft geschonden. Onder een signaal als genoemd in het eerste lid wordt verstaan relevante informatie waaruit kan worden afgeleid dat sprake is van een dusdanige fout, dat het college op grond daarvan actie zou moeten ondernemen.
2. In afwijking van artikel 9 lid 1 onder b wordt de terugvordering beperkt, bij het niet correct nakomen van de inlichtingenplicht die betrekking heeft op een overschrijding van het vrij te laten vermogen op basis van de Participatiewet, tot het bedrag dat te veel zou zijn verstrekt als de inlichtingenplicht wel correct nagekomen was. De uitkering wordt dan niet over de gehele periode van de schending van de inlichtingenplicht herzien/ingetrokken en teruggevorderd.
3. Een terugvordering wordt niet gebruteerd als de vordering is ontstaan buiten toedoen van de belanghebbende en hem niet verweten kan worden dat de betaling van de schuld niet voldaan is in het kalenderjaar waarop deze betrekking heeft.

Paragraaf 2.3 Invordering

Artikel 11. Terugbetaling en afloscapaciteit

1. Als de belanghebbende een uitkering ontvangt voor de kosten van levensonderhoud van de gemeente, dan wordt de vordering, in overeenstemming met de artikelen 60 van de Participatiewet en artikel 28 van de IOAW/IOAZ, verrekend met deze uitkering.
2. Rekening houdend met de beslagvrije voet, wordt de afloscapaciteit vastgesteld op 5% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm of netto grondslag IOAW/IOAZ.
3. Als verrekening van de vordering niet (meer) mogelijk is, dan wordt de belanghebbende in de gelegenheid gesteld (het restant van) de vordering volledig te voldoen binnen zes weken of, wanneer betaling in één keer niet mogelijk is, in maandelijkse termijnen met in

achtneming van de wettelijk geldende beslagvrije voet.

Artikel 12. Uitstel van betaling

1. Het college kan uitstel van betaling verlenen als de belanghebbende daar om vraagt, omdat hij van mening is de eerder vastgestelde periodieke betalingsverplichting niet te kunnen voldoen.
2. Als niet eerder uitstel van betaling gegeven is én uitstel van betaling gevraagd wordt voor een periode korter dan drie maanden, dan kan het verzoek tot uitstel verleend worden zonder nader onderzoek. In elke andere situatie vindt nader onderzoek plaats naar de financiële situatie. Aan uitstel van betaling kunnen voorwaarden verbonden worden.
3. Als een zelfstandige op grond van de BBZ 2004 een lening voor bedrijfskrediet verstrekt heeft gekregen, is artikel 41 BBZ 2004 van toepassing.

Artikel 13. Niet voldoen aan betalingsverplichtingen

Als de belanghebbende niet aan de betalingsverplichtingen voldoet of als hij de voorwaarden waaronder uitstel van betaling gegeven is, niet nakomt en de oorspronkelijke betalingstermijn verstreken is, dan neemt het college invorderingsmaatregelen volgens de artikelen 4:112 e.v. van de Awb.

Artikel 14. Rente en kosten

Als het college de vordering overdraagt aan het incassobureau of de deurwaarder, dan wordt de vordering verhoogd met wettelijke rente en kosten van invordering. Voor de hoogte van kosten van invordering wordt aangesloten bij de artikelen 4:113 en 4:120 van de Awb.

Paragraaf 2.4 Kwijtschelding

Artikel 15. Reikwijdte

De bepalingen in dit hoofdstuk zijn niet van toepassing op:

- a. Boetevorderingen waarbij sprake is van opzet of grove schuld en fraudevorderingen waarbij een boete is opgelegd of aangifte is gedaan;
- b. vorderingen die gedekt worden door pand of hypotheek voor zover die vorderingen op die zaken verhaald kunnen worden;
- c. bijstand welke verstrekt is in de vorm van een lening;
- d. vorderingen die zijn ontstaan, omdat belanghebbende later met betrekking tot dezelfde periode over voldoende middelen beschikte om in de noodzakelijke kosten van het bestaan te voorzien.

Artikel 16. Kwijtschelding van vorderingen en afzien van terugvorderingen die niet het gevolg zijn van schenden inlichtingenplicht

1. Het college kan na een schriftelijk verzoek van de belanghebbende een vordering geheel of gedeeltelijk kwijtschelden als de belanghebbende:
 - a. gedurende vijf jaar volledig aan zijn betalingsverplichtingen voldaan heeft;
 - b. gedurende vijf jaar niet volledig aan zijn betalingsverplichtingen voldaan heeft, maar het achterstallige bedrag over die periode, met de daarover eventueel verschuldigde rente en kosten, alsnog voldoet;

- c. gedurende tien jaar geen betalingsverplichtingen heeft verricht en het niet aannemelijk is dat hij deze op enig moment zal gaan verrichten.
2. Een besluit om een vordering geheel of gedeeltelijk kwijt te schelden, als bedoeld in lid 1 sub c. wordt genomen na individuele beoordeling, waarbij het niet (verder) kunnen terugbetalen niet aan de belanghebbende te wijten is.

Artikel 17. Kwijtschelding bij schuldregeling

1. Het college werkt altijd mee aan een schuldregeling als te voorzien is dat de belanghebbende zijn schulden niet kan betalen en zonder dit besluit geen schuldregeling tot stand komt.
2. Het college kan bij een schuldregeling een vordering alleen kwijtschelden tegen finale kwijting als:
 - a. Er geen sprake is van schenden inlichtingenplicht;
 - b. Er sprake is van schenden inlichtingenplicht waarbij géén sprake is van opzet of grove schuld of het niet behoorlijk nakomen van de inlichtingenplicht waarbij geen boete is opgelegd of aangifte is gedaan.
3. Het college kan bij meewerken aan een schuldregeling een boetevordering kwijtschelden tegen finale kwijting als deze boete niet het gevolg is van opzet of grove schuld en er geen sprake is van recidive.

Paragraaf 2.5 Samenhang handhaving op grond van de inburgeringswet en Participatiewet

Artikel 17a. Samenhang handhaving op grond van de inburgeringswet en Participatiewet

1. Wanneer een inburgeringsplichtige een bijstandsuitkering (Participatiewet) ontvangt en zich niet houdt aan verplichtingen en afspraken uit het PIP, waarin de nadruk ligt op het bevorderen van participatie en het verkleinen van de afstand tot de arbeidsmarkt, vindt bij voorkeur verlaging van de uitkering plaats op grond van artikel 18 Participatiewet en de verordening zoals bedoeld in artikel 8 eerste lid onder a Participatiewet. De gemeente legt voor dezelfde gedraging dan geen bestuurlijke boete op grond van de wet op.
2. Wanneer een inburgeringsplichtige die een bijstandsuitkering ontvangt zich niet houdt aan verplichtingen en afspraken in het PIP, waarin de nadruk ligt op het vergroten van de taalbeheersing en aan overige afspraken en verplichtingen in het PIP, legt de gemeente bij voorkeur een boete op grond van de wet op. De gemeente verlaagt in dat geval voor dezelfde gedraging de bijstandsuitkering niet.
3. Bij de keuze tussen i) handhaving op grond van de Participatiewet door een verlaging van de uitkering en ii) handhaving op grond van de wet via een boete weegt de gemeente ook af welke wijze van handhaving, rekening houdend met de gevolgen hiervan voor de inburgeringsplichtige, naar haar oordeel het best bijdraagt aan het beoogde effect, te weten het succesvol voltooien van het inburgeringstraject.
4. Wanneer een gedraging leidt tot een overtreding van de Participatiewet en artikel 18 of 18 b van de Participatiewet laat de gemeente geen ruimte om af te zien van verlaging van de bijstand, dan legt de gemeente een maatregel op en geen boete op grond van de wet.
5. In de brief (beschikking) aan de inburgeringsplichtige vermeldt de gemeente of er een boete op grond van de wet wordt opgelegd of dat de uitkering wordt verlaagd op grond van de Participatiewet.

Artikel 17b. Verrekening boete met bijstandsuitkering

De gemeente kan de bestuurlijke boete die op grond van de wet aan de inburgeringsplichtige is opgelegd, verrekenen met de algemene bijstandsuitkering. Onder verrekenen wordt in dit artikel verstaan verrekenen zoals geregeld in artikel 4.93 van de Awb. De gemeente houdt hierbij rekening met een fictieve draagkracht van 5 procent van de bijstandsnorm die van toepassing is, inclusief vakantietoeslag.

Hoofdstuk 3 Voorzieningen

Paragraaf 3.1 Voorzieningen Jeugdwet

Artikel 18 Maatwerkvoorziening noodzakelijke vervoerskosten

1. Het college kan alleen een jeugdhulpvervoersvoorziening als bedoeld in artikel 2.3 lid 2 Jeugdwet verstrekken wanneer sprake is van jeugdhulp in de vorm van dagbehandeling, dagbesteding, leerwerktrajecten, observatiegroepen en onderwijs-zorgcombinaties.
2. De maximale km-vergoeding per rit wordt berekend op basis van de kortste route volgens Routenet.
3. Wanneer de jeugdhulpvervoersvoorziening als bedoeld in artikel 2.3 lid 2 Jeugdwet alleen bedoeld is om ouders of verzorgers te ontlasten, dan is de duur ervan maximaal drie maanden of zoveel korter als in het besluit wordt aangegeven.
4. Een vervoersvoorziening als bedoeld in lid 1 wordt niet verstrekt indien:
 - a. een andere vervoersvoorziening voorliggend is;
 - b. de jeugdige, al dan niet na begeleiding of training, in staat is zelfstandig te reizen;
 - c. het vervoer op avonden, het weekend en/of algemeen erkende feestdagen betreft;
 - d. gelijkwaardige jeugdhulp dichtbij mogelijk is;
 - e. de afstand naar de jeugdhulpvoorziening minder dan zes kilometer bedraagt.

Paragraaf 3.2. Voorzieningen Wmo

Artikel 19. Collectieve voorziening vervoer

1. In aanvulling op artikel 5 van de Verordening kan het college besluiten een collectieve voorziening voor vervoer te verstrekken, indien de inwoner voldoet aan de voorwaarden die in de Verordening zijn gesteld.
2. De collectieve voorziening voor vervoer bestaat uit gebruik van de Regiotaxi tegen gereduceerd tarief voor maximaal 1800 kilometer per jaar.
3. Indien de collectieve voorziening als bedoeld in het tweede lid niet passend is, wordt een nader onderzoek naar de vervoersbehoefte uitgevoerd en kan een maatwerkvoorziening worden verstrekt. Hierbij is de richtvergoeding van € 1.848,50 op jaarbasis.

Artikel 20. Primaat verhuizen

1. Als de kosten voor een woningaanpassing hoger zijn dan €7.500 dan geldt het primaat verhuizen.
2. Als een woning volledig aanpasbaar is, maar de kosten hiervan het primaat overstijgen, dan is het mogelijk de van toepassing zijnde verhuiskostenvergoeding eenmalig uit te keren in de vorm van een financiële tegemoetkoming, zoals bepaald in artikel 21 lid 1. Voorwaarde hiervoor is dat de inwoner met een beperking de woning volledig aan laat passen, er worden geen andere woonvoorzieningen meer verstrekt anders dan die ook in een geschikte woning nodig zouden zijn geweest.

Artikel 21. Verhuiskosten

1. De financiële tegemoetkoming als bedoeld in artikel 20 lid 2 voor verhuis- en stofferingskosten wordt als volgt vastgesteld:
 - a. € 1100 voor de verhuizing;
 - b. € 1100 voor de stoffering van de woonkamer en de keuken;
 - c. € 550 voor de stoffering van elke slaapkamer.
2. Kosten van tijdelijke huisvesting op basis van de werkelijke kosten, met een maximum van:
 - a. bij zelfstandige woonruimte: het bedrag genoemd in artikel 13 lid 1 sub a van de Wet op de huurtoeslag;
 - b. bij niet-zelfstandige woonruimte: het bedrag genoemd in artikel 13 lid 1 sub b van de Wet op de huurtoeslag.

Artikel 22 Huishoudelijke ondersteuning

1. Het college kan een maatwerkvoorziening verstrekken aan inwoners met een beperking bij het voeren van een huishouden.

Artikel 23. Aanpassing van badkamer en keuken

1. Het college kan een vergoeding verstrekken voor de aanpassing van een keuken en/of badkamer, indien:
 - a. de noodzaak voor aanpassing van de keuken en/of badkamer is komen vast te staan; en
 - b. de huidige keuken en/of badkamer nog niet afgeschreven is.
2. Van het gestelde in het eerste lid onder b kan worden afgeweken als redelijkerwijs niet van aanvrager kan worden verwacht dat hij zelf dan wel met behulp van zijn sociaal netwerk zorgdraagt voor de aanpassing of met hulp van zijn sociaal netwerk.

Artikel 24. Woningaanpassingen gemeenschappelijke ruimten

1. Als de medische noodzaak van een inwoner voor het plaatsen van een elektrische deuropener op een centrale toegangsdeur in of tot de gemeenschappelijke ruimte(n) van een wooncomplex is komen vast te staan, kan het college overgaan tot het verstrekken van een vergoeding. Zowel de kosten voor de deuropener zelf als de plaatsingskosten worden hierbij vergoed. Hierbij wordt het volgende onderscheid gemaakt:
 - In een wooncomplex dat is gebouwd voor circa 1992 kan het college een bijdrage vanuit de Wmo verstrekken tot maximaal 100% van de kosten;
 - In een wooncomplex dat is gebouwd na circa 1992 kan het college een bijdrage vanuit de Wmo verstrekken tot maximaal 50% van de kosten;
 - Heeft het wooncomplex een seniorenlabel of het label levensloopbestendig dan wordt geen bijdrage in de kosten verstrekt.
2. De elektrische deuropener wordt in eigendom van de woningcorporatie (huur) of VvE (koop) verstrekt. Reparatie en onderhoud komen voor rekening van de woningcorporatie of VvE.
3. Er wordt gekeken naar de kortste route als het gaat om toegang.

Artikel 25. Sportvoorziening

1. Een sportvoorziening kan tot een maximum van € 4.000 in natura of door middel van een pgb worden verstrekt. Dit bedrag is inclusief verzekering, onderhoud en reparaties.
2. Een sportvoorziening kan na ten minste drie jaar te zijn gebruikt in aanmerking komen voor vervanging, mits de voorziening technisch is afgeschreven.

Paragraaf 3.3 Voorzieningen op grond van de Participatiewet en IOAW/IOAZ

Artikel 26. Vervallen

Artikel 26a. Werkervaringstraject/stage

1. Een werkervaringstraject/stage kan worden aangeboden als deze naar het oordeel van het college bijdraagt om de vooraf gestelde leerdoelen te bereiken en bijdraagt aan arbeidsinschakeling.
2. Een werkervaringstraject/stage duurt 6 maanden en kan in individuele gevallen verlengd worden met maximaal 6 maanden.
3. Het doel van een werkervaringstraject/stage is het opdoen van werkervaring/vakkennis, het opdoen van arbeidsritme en/of het leren functioneren in een arbeidsrelatie.
4. Tussen partijen wordt in ieder geval vastgelegd: het doel en de periode van een werkervaringstraject/stage en de wijze waarop de begeleiding plaatsvindt.

Artikel 26b. Vervallen

Artikel 26c. Vervallen

Artikel 27. Tegemoetkoming kinderopvangtoeslag

1. Het college verstrekt aan doelgroepouders als bedoeld in artikel 1.13 van de Wet kinderopvang en kwaliteitseisen peuterspeelzalen (Wkkip), in aanvulling op de door de Belastingdienst te verstrekken kinderopvangtoeslag, een bijdrage voor de voor eigen rekening blijvende kosten van kinderopvang.
2. In aanvulling op het eerste lid komen de kosten voor tussenschoolse opvang voor vergoeding in aanmerking als het voor het traject noodzakelijk is dat kinderen van de belanghebbende hiervan gebruik maken.

Artikel 28. Overige kosten

1. Het college kan een vergoeding verstrekken voor kosten die de belanghebbende moet maken om werk te kunnen aanvaarden of die noodzakelijk zijn voor deelname aan het traject gericht op arbeidsinschakeling.
2. Voor een vergoeding als bedoeld in het eerste lid komen alleen kosten in aanmerking die:
 - a. naar het oordeel van het college, noodzakelijk en aantoonbaar zijn en in redelijkheid niet ten laste van de belanghebbende gebracht kunnen worden;
 - b. niet vergoed kunnen worden vanuit een voorliggende voorziening;
 - c. maximaal de goedkoopst adequate oplossing bedragen.

Artikel 29. Aanvullende voorwaarden en beoordeling maatwerkvoorziening Ondersteuning met wonen en Opvang

1. Het college beoordeelt in het kader van de landelijke toegankelijkheid voor de cliëntgroep Ondersteuning met wonen Opvang:
 - a. in hoeverre de gemeente de meest aangewezen gemeente is om de huisvesting te verlenen.
 - b. in hoeverre de benodigde opvang en/of ondersteuning onderdeel is van de specialistische maatschappelijke zorg.
2. De specialistische maatschappelijke zorg omvat:
 - Specialistische opvang- en woonvoorzieningen: 24/7 uren aanwezige opvang of wonen met ondersteuning aan inwoners met GGZ problematiek i.c.m. verslaving, gedragsproblematiek, licht verstandelijke beperking en/of somatische problematiek.
 - Traject woonbegeleiding ouder-kind: 24-uren oproepbare en/of aanwezig ondersteuning aan jongvolwassen ouders (of zwangere) met GGZ problematiek, al dan niet met bijkomende problematiek.
 - Traject woonbegeleiding na verslavingsbehandeling: ondersteuning aan inwoners met problematiek op het gebied van GGZ, al dan niet i.c.m. een licht verstandelijke beperking, die na het volgen van een detox-traject behoefte hebben aan een nazorgtraject in geclusterde setting gericht op omgang met hun verslavingsgevoeligheid.
 - Opvang voor inwoners die zich buiten kantooruren melden én in het kader van de koude- en hitte-regeling
3. Indien sprake is van specialistische maatschappelijke zorg als bedoeld in lid 2, dan behandelt gemeente Leiden de aanvraag. Gemeente Leiden is namens de gemeenten van Holland Rijnland verantwoordelijk voor de uitvoering van de specialistische maatschappelijke zorg.
4. Op basis van het gesprek over de hulpvraag maakt het college per leef- en resultaatgebied als bedoeld in lid 5 een inschatting over de intensiteit van de ondersteuning die nodig is
5. Het college kent de volgende leef- en resultaatgebieden:
 - a. Activering leefgebieden:
 1. Zelfzorg en gezondheid: gericht op het versterken van de vaardigheden van Inwoner ten aanzien van fysieke en mentale gezondheid (voeding, gedrag, gebruik verdovende middelen) en persoonlijke hygiëne. Er wordt onderscheid gemaakt tussen psychische en lichamelijke gezondheid.
 2. Geldzaken: gericht op het verkrijgen van een stabiele financiële situatie met een toereikend inkomen voor levensonderhoud.
 3. Sociaal en persoonlijk functioneren: gericht op het verkrijgen van wederkerige verbindingen, een betrokken leefomgeving, steun van anderen en het tegengaan van eenzaamheid.
 - b. Sociaal beheer: gaat om de mate van aanwezigheid van begeleiding overdag (tussen 07:00 en 23:00) op afroep, op gezette tijden binnen een woonvoorziening of doorlopend:
 - Trede 1: ondersteuning die op afroep (binnen 30 minuten aanwezig) of gedurende de week en in het weekend overdag op gezette tijden een oogje in het zeil houdt, poolshoogte neemt bij cliënten die zelfstandig wonen of in een geclusterde woonvoorziening en op deze momenten aanspreekbaar is voor vragen van cliënten, 7

dagen per week. Deze trede is alleen van toepassing in de Rijnstreek wanneer een woning bestemd voor de taak Opvang (tijdelijk) ingezet wordt voor OMW.

- Trede 2: ondersteuning die op afroep en op vaste tijden gedurende de dag (meestal 's ochtends en 's avonds) aanwezig is op een locatie, aanspreekbaar is voor bewoners en ondersteuning biedt bij het (samen)wonen, 7 dagen per week.
 - Trede 3: ondersteuning die gedurende de hele dag (7.00 tot 23.00 uur), aanwezig is op een locatie, aanspreekbaar is voor bewoners en ondersteuning biedt bij het (samen)wonen, 7 dagen per week.
 - c. Veiligheid (mate van aanwezigheid in de nacht, tussen 23:00 en 07:00): gaat om de mate van oproepbaarheid/aanwezigheid van begeleiding in de nacht en weekenden (tussen 23:00 en 07:00):
 - Trede 1: oproepbare ondersteuning (binnen 30 minuten aanwezig) in de nacht, 7 dagen per week
 - Trede 2: aanwezigheid direct oproepbare zorgprofessional in de nacht (slappend), 7 dagen per week
 - Trede 3: aanwezigheid wakkere wacht; zorgprofessional die toezicht houdt, 7 dagen per week.
 - d. Huisvesting: gericht op het verzorgen van de kosten van het wonen (huisvestingslasten, nutsvoorzieningen) en hotelmatige kosten (voeding, schoonmaak, was).
6. Het college legt de optelsom van de intensiteiten, de doelen die hieraan gekoppeld zijn en de duur van de benodigde opvang en/of ondersteuning vast in een integraal plan.

Artikel 30. Vervallen

Hoofdstuk 4 Specifieke bepalingen Jeugdwet

Geen nadere regels.

Hoofdstuk 5 Specifieke bepalingen Wmo

Artikel 31. Mantelzorgwaardering

1. De uitvoering van de mantelzorgwaardering is door het college overgedragen aan de uitvoeringsinstantie.
2. Het budget dat het college beschikbaar stelt voor het mantelzorgcompliment, wordt gelijkelijk verdeeld onder mantelzorgers vanaf 16 jaar en ouder die een aanvraag hebben ingediend, en hebben voldaan aan de onderstaande voorwaarden.
3. Een mantelzorger kan één aanvraag indienen voor zichzelf
4. Een mantelzorgontvanger kan twee aanvragen indienen voor zijn of haar mantelzorger(s)
5. Voor de toekenning van de aanvraag gelden de volgende voorwaarden:
 - a. De mantelzorger verleent mantelzorg aan een inwoner van de gemeente Kaag en Braassem;
 - b. De mantelzorger kan slechts voor één inwoner van de gemeente Kaag en Braassem waar hij/zij in het jaar voor de sluitingsdatum meer dan 8 uur per week gedurende minimaal 3 maanden achtereenvolgend mantelzorg verleent een aanvraag doen;

- c. Per huishouden waar mantelzorg verleend wordt, kan aan maximaal twee mantelzorgers een mantelzorgcompliment toegekend worden.
- d. Jonge mantelzorgers in de leeftijd van 6 t/m 15 jaar komen niet in aanmerking voor een mantelzorgcompliment maar kunnen een cadeaubon aanvragen.
- e. Er geldt geen limiet voor het aantal jonge mantelzorgers dat een cadeaubon aanvraagt per gezin.
- f. Het geldbedrag of de cadeaubon wordt in hetzelfde jaar als waarin de aanvraag gedaan is door Tom in de buurt uitbetaald c.q. toegestuurd aan de mantelzorger

Artikel 31a. Tegemoetkoming meerkosten afval

- 6. Het college kan een tegemoetkoming verstrekken aan inwoners die aantoonbaar onvermijdbare meerkosten hebben door het aanbieden van extra huishoudelijke afvalstoffen als gevolg van een chronische ziekte of beperking.
- 7. De aanvraag voor een tegemoetkoming meerkosten afval hoeft één keer te worden gedaan. De tegemoetkoming wordt bij ongewijzigde omstandigheden van de cliënt jaarlijks uitgekeerd met een bedrag van € 80,- per huishouden per kalenderjaar.
- 8. Om in aanmerking te komen voor de tegemoetkoming als bedoeld in het eerste lid moeten inwoners aan de volgende voorwaarden voldoen:
 - a. de aanvraag moet worden ingediend door de belanghebbende belastingplichtige, als bedoeld in de Verordening afvalstoffenheffing, binnen het huishouden waar de meerkosten worden gemaakt en
 - b. er moet een verklaring, een kopie van het recept of een nota van de apotheek worden overlegd waaruit blijkt dat binnen het huishouden sprake is van een chronische ziekte of beperking die tot de onvermijdbare meerkosten leidt.

Artikel 31b. Afschrijvingstermijn bij een eenmalig in pgb verstrekte voorziening

- 1. Indien degene aan wie een persoonsgebonden budget voor een voorziening is toegekend, binnen 7 jaar overlijdt, verhuist naar een andere gemeente of de voorziening niet meer adequaat is, dan kan de gemeente het bedrag van de restwaarde van de eerder verstrekte voorziening terugvorderen, tenzij de eventuele gemeente van de nieuwe woonplaats de verstrekking overneemt.
- 2. De restwaarde van de voorziening wordt als volgt bepaald:

Bij verhuizing of overlijden van aanvrager of niet meer adequaat zijn van de voorziening	Restwaarde als percentage van verstrekte aanschafgedeelte van het PGB
~ in het eerste jaar	85%
~ in het tweede jaar	70%
~ in het derde jaar	55%
~ in het vierde jaar	40%
~ in het vijfde jaar	25%
~ in het zesde jaar	10 %

Hoofdstuk 6 Specifieke bepalingen Participatiewet en IOAW/IOAZ

Paragraaf 6.1 Individuele inkomenstoelage

Uitwerking van artikel 37 van de Verordening

Artikel 32. Aanvullende voorwaarden

1. In aanvulling op het bepaalde in artikel 37 van de Verordening komen personen die op de datum van aanvraag of gedurende de 36 maanden voorafgaand aan de aanvraag door het rijk bekostigd onderwijs volgen/volgden, niet in aanmerking voor de individuele inkomenstoelage aangezien zij worden geacht uitzicht op inkomensverbetering te hebben.
2. In aanvulling op het bepaalde in artikel 37 van de Verordening komen personen niet in aanmerking voor een individuele inkomenstoelage als gedurende twaalf maanden voorafgaand aan de aanvraag een maatregel opgelegd is wegens schending van de arbeids- of re-integratieplicht.
3. Indien de belanghebbende gedurende drie maanden na oplegging van de maatregel de gewenste gedragsverandering ten uitvoer heeft gebracht, kan het college individueel afwijken van lid 2 van dit artikel.
4. Het college kan bijstandsgerechtigden na de eerste toekenning van de individuele inkomenstoelage, bij ongewijzigde omstandigheden, na 12 maanden opnieuw een individuele inkomenstoelage toekennen.

Paragraaf 6.2 Draagkracht

Paragraaf 6.2.1 Vaststelling draagkracht

Artikel 33. Algemeen

De financiële draagkracht wordt gevormd door:

- g. het vast te stellen deel van het inkomen, en
- h. het vast te stellen deel van het vermogen.

Paragraaf 6.2.2 Draagkracht naar inkomen

Artikel 34. Draagkrachtperiode

1. De draagkracht wordt vastgesteld voor een periode van twaalf maanden.
2. Als er sprake is van toekenning van periodieke bijzondere bijstand kan van lid 1 worden afgeweken, waarbij het college de draagkrachtperiode gelijkstelt aan de toekenningsperiode, met een minimum van 3 maanden en een maximum van 18 maanden.
3. De ingangsdatum van de draagkrachtperiode is de eerste van de maand waarin de aanvraag op basis van artikel 35 van de Participatiewet ingediend wordt of een voorziening als bedoeld in artikel 12 van de verordening toegekend wordt.
4. Als bijzondere bijstand met terugwerkende kracht verleend wordt, dan kan in afwijking van lid 3, de ingangsdatum van de draagkrachtperiode bepaald worden op de eerste van de maand waarin de kosten gemaakt zijn.

Artikel 35. Berekening draagkrachtruimte

1. Bij de berekening van de draagkracht wordt uitgegaan van het netto inkomen per maand, exclusief vakantietoelage, keer twaalf.

2. Als de belanghebbende en zijn eventuele partner een vast inkomen hebben, dan wordt bij de berekening uitgegaan van het meest recente maandinkomen.
3. Als de belanghebbende en/of zijn eventuele partner over een wisselend inkomen beschikken, wordt uitgegaan van het gemiddelde inkomen over de afgelopen drie maanden voorafgaand aan de datum van de aanvraag bijzondere bijstand dan wel het toekennen van de voorziening.
4. Middelen die niet tot het inkomen gerekend worden op basis van artikel 31 lid 2 van de Participatiewet zijn:
 - a. de oudedagsvoorziening als bedoeld in artikel 33 lid 5 Participatiewet en;
 - b. de individuele inkomenstoelage als bedoeld in artikel 36 van de Participatiewet; Deze middelen worden voor de draagkrachtberekening niet meegenomen.
5. De draagkrachtruimte wordt vastgesteld door op het inkomen het volgende in mindering te brengen:
 - a. 110% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm als bedoeld in artikel 5 sub c van de Participatiewet onder aftrek van de vakantietoelage als genoemd in artikel 19 lid 3 van de Participatiewet en;
 - b. eventuele buitengewone lasten die gelet op de persoonlijke situatie van de belanghebbende noodzakelijk zijn, waarvoor geen beroep gedaan kan worden op een voorliggende voorziening en geen bijzondere bijstand verleend wordt.
6. Voor de van toepassing zijnde bijstandsnorm als bedoeld in lid 5 wordt uitgegaan van de norm die geldt op het moment van de aanvraag.
7. Onder de buitengewone lasten genoemd in lid 5 onder b worden in ieder geval verstaan:
 - a. de gemiste huurtoelage en zorgtoelage ten gevolge van het inkomen.
 - b. het boetebedrag van de bestuurlijke premie CAK.
 - c. het ingehouden bedrag executoriaal of vereenvoudigd beslag.
 - d. De CAK bijdrage bij verblijf in een instelling.

Artikel 36. Vaststelling draagkracht

1. De draagkracht wordt vastgesteld op 35% van de draagkrachtruimte.
2. Als bijzondere bijstand aangevraagd wordt voor de algemene kosten van het bestaan, dan is de draagkracht 100%.
3. Algemene kosten van het bestaan als bedoeld in lid 2 zijn kosten waarvan men gewoonlijk geacht wordt deze zelf te financieren, ook vanuit een inkomen op bijstandsniveau. Onder deze kosten wordt in ieder geval verstaan: woonkosten en inrichtingskosten.
4. Al er sprake is van periodieke bijzondere bijstand wordt de draagkracht maandelijks verrekend.
5. Bij toekenning van periodieke en incidentele bijzondere bijstand wordt de draagkracht eerst verrekend met de periodieke kosten, blijft er draagkracht over wordt deze verrekend met de incidentele bijzondere bijstand
6. De draagkracht kan bij periodieke bijzondere bijstand in de volgende situaties worden aangepast:
 - a. als het inkomen met tenminste 10% wijzigt;
 - b. bij wijziging van het vermogen, de woon- en/of gezinssituatie welke van invloed is op de draagkrachtberekening.

Paragraaf 6.2.3 Draagkracht naar vermogen

Artikel 37. Berekening draagkracht naar vermogen

1. Het vermogen voor zover dat meer bedraagt dan de van toepassing zijnde vermogensgrens als bedoeld in artikel 34 lid 3 van de Participatiewet wordt volledig als draagkracht aangemerkt.
2. Het vermogen als bedoeld in artikel 34 lid 2 van de Participatiewet wordt voor de draagkracht berekening niet meegeteld.
3. Een auto, motor, scooter of brommer tot een waarde van € 3.000 wordt, met in achtneming van artikel 34 lid 2 sub a van de Participatiewet, niet tot het vermogen gerekend. De waarde wordt vastgesteld aan de hand van de ANWB/BOVAG koerslijst. Als de waarde met deze koerslijst niet bepaald kan worden, dan wordt een gemiddelde genomen van de waarde van drie vergelijkbare auto's/motoren op verkoopsites.
4. Bij een verhuizing naar Kaag en Braassem vanuit een gemeente waarmee Kaag en Braassem voor de uitvoering van de Participatiewet een dienstverleningsovereenkomst heeft afgesloten, stelt het college het vermogen niet opnieuw vast indien de samenstelling van het huishouden niet wijzigt als gevolg van deze verhuizing.

Artikel 38 tot en met 41 zijn gereserveerd.

Paragraaf 6.4 Bijdrage duurzame huishoudelijke apparaten

Artikel 42. Voorwaarden

1. Een inwoner kan in aanmerking komen voor een bijdrage voor de aanschaf of vervanging van duurzame huishoudelijke apparaten als:
 - a. het inkomen in de periode van drie jaar voorafgaand aan de aanvraag gemiddeld niet hoger is dan 110% van de, ten tijde van de aanvraag, van toepassing zijnde bijstandsnorm, beide exclusief vakantiegeld/toeslag en;
 - b. het vermogen niet hoger is dan het vrij te laten bedrag als genoemd in artikel 34 van de Participatiewet en;
 - c. gedurende drie jaar voorafgaand aan de aanvraag een zelfstandig huishouden gevoerd is.
2. Als een bijdrage verstrekt is voor de aanschaf van een duurzaam huishoudelijk apparaat, dan kan voor dit zelfde duurzame huishoudelijk apparaat voor een periode van 7 jaar na verstrekking niet nogmaals een bijdrage worden verstrekt. Voor een computer is bovengenoemde periode 5 jaar.
3. Er bestaat géén recht op een bijdrage voor de aanschaf van een computer zoals genoemd in artikel 43 lid 2 wanneer aanvrager ten laste komende kinderen heeft vanaf 7 jaar die het basisonderwijs volgen. In dat geval kan aanvrager een aanvraag indienen voor een gezinscomputer bij de stichting Leergeld.
4. In afwijking van lid 1 sub a wordt het inkomen gelijkgesteld met de van toepassing zijnde bijstandsnorm voor:
 - a. de persoon in fase 2 en 3 van een minnelijk schuldhelpverleningstraject of van de persoon die deelneemt aan een traject wettelijke schuldsanering gedurende dit traject.
 - b. de persoon op wiens inkomen beslag ligt
5. In geval bij een gezamenlijke huishouding een van beide personen een traject SHV of WSNP volgt of op het inkomen van een van beide personen beslag ligt, dient het gezamenlijke inkomen te voldoen aan het gestelde in lid 1.

Artikel 43. Duurzame huishoudelijke apparaten

1. De bijdrage kan verstrekt worden voor duurzame gebruiksgoederen die noodzakelijk zijn voor het voeren van een huishouden.
2. Duurzame gebruiksgoederen zoals bedoeld in het eerste lid zijn: een wasmachine, stofzuiger, koelkast, een televisie en een computer/laptop.
3. Per huishouden kan jaarlijks een bijdrage voor duurzame huishoudelijk apparaten toegekend worden. Voor de vaststelling van de maximale bijdrage worden de bedragen van het Nibud gehanteerd. De jaarlijkse totale maximale vergoeding is gelijk aan de maximale bijdrage voor de wasmachine zoals deze geïndexeerd is in de maand januari van het aanvraagjaar.

Artikel 44. Betaling van de bijdrage

1. De bijdrage duurzame huishoudelijke apparaten wordt betaald na overleg van de (proforma)nota en wordt overgemaakt aan de belanghebbende of rechtstreeks aan de leverancier.
2. Wanneer de bijdrage niet aan de leverancier wordt betaald, dient het originele betaalbewijs overlegd te worden.

Paragraaf 6.5 Collectieve zorgverzekering - bijzondere bijstand zorgkosten
Nadere uitwerking van artikel 28 van de Verordening

Artikel 45. Aanspraak collectieve zorgverzekering

1. Een persoon heeft recht op deelname aan de collectieve zorgverzekering van Zorg en Zekerheid en op een vergoeding van de kosten hiervan van het college als:
 - a. het gezamenlijk inkomen niet hoger is dan 130% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm, beide exclusief vakantiegeld/toeslag;
 - b. het vermogen niet hoger is dan de toepasselijke vermogensgrens als bedoeld in artikel 34 van de Participatiewet;
 - c. voldaan wordt aan de bepalingen ingevolge de Participatiewet.
2. Bij een inkomen tot en met 110% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm exclusief vakantiegeld verstrekt het college:
 - c. een bijdrage die gelijk is aan 100% van de premie voor de aanvullende standaard verzekering
 - d. een bijdrage die gelijk is aan 70% van de premie voor de aanvullende top verzekering.
3. Bij een inkomen hoger dan 110% maar niet hoger dan 130% verstrekt het college:
 - a. een bijdrage die gelijk is aan 50% van de premie voor de aanvullende standaard verzekering
 - b. een bijdrage die gelijk is aan 40% van de premie voor de aanvullende top verzekering.
4. In afwijking van lid 1 sub a en lid 3 wordt het inkomen van de persoon in fase 2 en 3 van een minnelijk schuldverleningstraject of van de persoon die deelneemt aan een traject wettelijke schuldsanering gedurende het traject gelijkgesteld met de van toepassing zijnde bijstandsnorm.

Artikel 46. Toetsing en beëindiging (heronderzoek)

1. Jaarlijks vindt een toetsing plaats of de deelnemer, die geen bijstand ontvangt, aan de gestelde voorwaarden voor voortzetting van de deelname aan de collectieve zorgverzekering voldoet.
2. De collectieve zorgverzekering eindigt per 1 januari van het kalenderjaar, waarin de deelnemer niet meer aan de voorwaarden voor deelname als bedoeld in artikel 45 lid 1 van deze Nadere regels voldoet.
3. In afwijking van lid 2 eindigt de collectieve zorgverzekering op de datum waarop de deelnemer niet meer ingeschreven staat als inwoner van de gemeente volgens de Basisregistratie Personen (BRP) of de uitkering beëindigd is wegens fraude.
4. Bij beëindiging van de collectieve zorgverzekering vervalt het recht op de tegemoetkoming/bijdrage in de premie van de collectieve aanvullende zorgverzekering.

Artikel 46a. Bijzondere bijstand zorgkosten

1. Een persoon kan in aanmerking komen voor bijzondere bijstand voor hierna te noemen zorgkosten als:
 - a. hij niet deelneemt aan de collectieve zorgverzekering bij Zorg en Zekerheid omdat hij nog elders verzekerd is; óf
 - b. hij niet kan deelnemen aan de collectieve aanvullende zorgverzekering vanwege een betalingsachterstand bij de zorgverzekeraar en hij een traject minnelijke schuldbemiddeling of wettelijke schuldsanering volgt.
2. De bijzondere bijstand zoals bedoeld in het eerste lid betreft de niet uitstelbare kosten van de tandarts, een bril of lenzen, fysiotherapie waarvoor een vergoeding mogelijk is volgens de collectieve aanvullende zorgverzekering.
3. Voor de hoogte van de bijzondere bijstand wordt aangesloten bij de maximale bedragen op grond van de collectieve aanvullende standaard verzekering bij Zorg en Zekerheid.
4. De draagkrachtregels op grond van paragraaf 6.2 zijn bij een aanvraag voor deze kosten van toepassing.
5. De bijzondere bijstand aan de persoon genoemd in het eerste lid sub a wordt slechts verstrekt tot uiterlijk het eerstvolgende kalenderjaar en aan de persoon genoemd in het eerste lid sub b tot uiterlijk de datum waarop men (weer) kan deelnemen aan de collectieve aanvullende zorgverzekering bij Zorg en Zekerheid.

Artikel 46b. Maatwerk bij verlening van bijzondere bijstand

1. Als naar oordeel van het college dringende omstandigheden aanwezig worden geacht om de alleenstaande of het gezin financiële ondersteuning te bieden, terwijl de kosten om deze financiële ondersteuning te verstrekken niet of niet geheel aangemerkt kunnen worden als uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten van het bestaan, zoals bedoeld in artikel 35 van de Participatiewet, kan er ook sprake zijn van een noodzaak tot verlening van bijzondere bijstand als door deze bijzondere bijstand:
 - a. hogere maatschappelijke kosten voor de gemeente in de toekomst worden voorkomen;
 - b. een doorbraak wordt geforceerd in de omstandigheden van de persoon of het gezin of de situatie van de persoon of het gezin significant verbetert en de zelfredzaamheid daardoor wordt vergroot;
 - c. escalatie van de problematiek, waar de persoon of het gezin mee wordt geconfronteerd, wordt opgelost dan wel wordt voorkomen.
2. Als maatwerk in de vorm van bijzondere bijstand nodig is, dient aan tenminste twee van de drie voorwaarden, zoals genoemd in het eerste lid, te worden voldaan.

3. De te verstrekken bijzondere bijstand is aanvullend op de middelen waarover belanghebbende de beschikking heeft om in de betreffende kosten te voorzien en richt zich op de goedkoopste adequate voorziening.
4. De in het eerste lid bedoelde bijzondere bijstand kan ook betrekking hebben op kosten die gerekend worden tot de algemeen noodzakelijke kosten van bestaan, waarvoor in beginsel geen bijzondere bijstand wordt verstrekt.
5. De bijzondere bijstand wordt zo mogelijk in natura verstrekt.

Artikel 46c. Draagkrachtbepalingen voor de verlening van maatwerk

1. Als bijzondere bijstand noodzakelijk is op grond van artikel 46b, wordt geen toepassing gegeven aan de draagkrachtbepalingen genoemd in artikel 34 tot en met 37.
2. In afwijking van het eerste lid:
 - a. wordt een bedrag aan liquide middelen gelijk aan de van toepassing zijnde bijstandsnorm, zoals bedoeld in artikel 5 lid c Participatiewet inclusief vakantiegeld, vrijgelaten om te kunnen voorzien in de dagelijkse kosten van het levensonderhoud.
 - b. worden de middelen, zoals genoemd in artikel 31 tweede lid van de Participatiewet, tot de middelen van belanghebbende gerekend.
 - c. wordt de vermogensgrens, zoals genoemd in artikel 34 tweede lid onder b van de Participatiewet, op nul gesteld.

Artikel 46d. Verplichtingen verbonden aan de bijstand die als maatwerk wordt versterkt

1. Het voorkomen dat belanghebbende binnen afzienbare tijd weer terugvalt in de situatie voor aanvang van de bijstandsverlening, zoals het accepteren van begeleiding in het beheer van de financiën;
2. Beheersing van de Nederlandse taal of specifieke computervaardigheden die nodig zijn om de financiën te kunnen beheren;
3. Begeleiding die voor belanghebbende van belang wordt geacht om een stabiele situatie te bereiken of in stand te houden.

Paragraaf 6.6 Overige bepalingen bijzondere bijstand

Artikel 47. Ingangsdatum bijzondere bijstand

1. Bijzondere bijstand wordt overeenkomstig artikel 44 lid 1 van de Participatiewet niet verleend voor kosten die gemaakt zijn voorafgaand aan de aanvraag om bijstand.
2. Van lid 1 kan worden afgeweken, als de kosten gemaakt zijn in de periode van maximaal één maand voorafgaand aan de datum van de aanvraag en de kosten nog niet zijn betaald. Deze uitzonderingsbepaling is niet van toepassing op een aanvraag duurzame huishoudelijke apparaten zoals bedoeld in artikel 43 van de Nadere regels.
3. Bij een aanvraag duurzame huishoudelijke apparaten, zoals bedoeld in artikel 43 van de Nadere regels, kan van lid 1 worden afgeweken, als de kosten gemaakt zijn in de periode van maximaal één maand voorafgaand aan de datum van de aanvraag.

Artikel 47a. Bijzondere bijstand gedetineerden

1. De persoon die rechtens zijn vrijheid is ontnomen, kan op grond van de individuele situatie gedurende een periode van maximaal 6 maanden in aanmerking komen voor

bijzondere bijstand in de kosten van de huur, gas, elektriciteit, water en inboedelverzekering.

2. Het eerste lid is niet van toepassing wanneer bij aanvang van de detentie duidelijk is dat de periode van vrijheidsbeneming langer zal duren dan 6 maanden.
3. De gemeente betaalt de bijzondere bijstand rechtstreeks aan de verhuurder, verzekeraar en/of de leverancier van gas, elektriciteit en water.
4. De bijzondere bijstand op grond van het eerste lid wordt verstrekt in de vorm van een geldlening en in termijnen verrekend met de toe te kennen uitkering, dan wel teruggevorderd, zodra belanghebbende uit detentie is.
5. Als belanghebbende over de periode genoemd in het eerste lid een huurtoeslag van de belastingdienst ontvangt, welke redelijkerwijs in deze periode niet voor de betaling van de huur kon worden aangewend, dan wordt de bijzondere bijstand tot het bedrag van de huurtoeslag zo mogelijk in één keer terugbetaald als aflossing van de leenbijstand.

Paragraaf 6.7 Overige bepalingen Participatiewet

Artikel 48. Verlaging wegens woonsituatie

1. Gelet op artikel 27 van de Participatiewet wordt de uitkering verlaagd als een woning bewoond wordt waaraan voor belanghebbende geen kosten van huur, dan wel kosten van de eigen woning, verbonden zijn.
2. De verlaging bedraagt 20% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm op grond van artikel 20 en 21 van de Participatiewet.

Artikel 48a. Gebruikmaking wettelijke bevoegdheid verhaal

1. Het college maakt gebruik van de bevoegdheid tot het verhalen van bijstand als bedoeld in artikel 62f van de Participatiewet.
2. In de situaties van onderhoudsplicht zoals bedoeld in artikel 62 van de Participatiewet wordt geen verhaal van bijstand toegepast, maar wordt aan de uitkering op grond van artikel 55 van de Participatiewet de volgende verplichting verbonden
 - a. bij de rechtbank alimentatie te eisen tot de grens van de onderhoudsplicht voor belanghebbende en/of minderjarig(e) kind(eren);
 - b. onder de verplichting genoemd in lid 3 sub a wordt ook het vragen van een voorlopige voorziening begrepen;
 - c. het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen (LBIO) in te schakelen als de onderhoudsplichtige de door de rechtbank opgelegde alimentatie niet betaalt;
 - d. zich volledig in te zetten om de verplichtingen genoemd in lid 2 sub a, b en c maximaal te realiseren.
3. Het college kan (tijdelijk) van verhaal afzien als, gelet op de omstandigheden van degene op wie verhaal wordt gezocht of degene die bijstand ontvangt of heeft ontvangen, sprake is van bijzondere omstandigheden of dringende redenen. Voor het opleggen van de verplichtingen op grond van het tweede lid is dit van overeenkomstige toepassing.

Paragraaf 6.8 Bijstand onder verband van krediethypotheek of pandrecht

Artikel 48b. Zekerheidstelling

1. Als bijstand wordt verleend in de vorm van een geldlening op grond van artikel 50 van de Participatiewet wordt deze verleend onder zekerheidstelling van hypotheek of pandrecht. Als de geldlening naar verwachting lager is dan € 6.500,- is zekerheidstelling niet nodig.
2. Het college verleent aan de bijstand bedoeld in het eerste lid de verplichting dat belanghebbende meewerkt aan het vestigen van de krediethypotheek of het pandrecht.

Artikel 48c. Hoogte hypotheek, waarde woning, vestigingskosten

1. De geldlening, bedoeld in artikel 48b is ten hoogste de waarde van de woning in het economisch verkeer bij vrije oplevering, verminderd met de daarop drukkende schulden en met het vrij te laten vermogen als bedoeld in artikel 34 lid 2 onder d van de Participatiewet.
2. Voor de vaststelling van de waarde, als bedoeld in het eerste lid, gaat het college uit van de meest recente beschikking op grond van de Wet waardering onroerende zaken (WOZ) en stelt het college na de datum van aanvang de uitkering elke drie jaar opnieuw vast.
3. De kosten verbonden aan de hypotheekakte en de inschrijving van de hypotheek, het opmaken van de akte van pandrecht, de inschrijving van het pandrecht en overige bijkomende kosten, komen ten laste van belanghebbende. Voor deze kosten kan bijzondere bijstand worden verleend.

Artikel 48d. Voorwaarden opnemen in hypotheekakte of akte van pandrecht

1. Aan de geldlening worden in elk geval de voorwaarden verbonden genoemd in de artikelen 48e en 48f.
2. De in het eerste lid bedoelde voorwaarden worden samen met de gebruikelijke bedingen opgenomen in de hypotheekakte of de akte van pandrecht.

Artikel 48e. Aflossing, niet voldoen aan betalingsverplichtingen en rente

1. Aflossing van de geldlening vindt in maandelijkse termijnen plaats na beëindiging van de uitkering voor de kosten van levensonderhoud op grond van de Participatiewet.
2. Het maandbedrag van de aflossing wordt vastgesteld op 50% van de draagkrachtruimte zoals bedoeld in artikel 35 van deze nadere regels.
3. Wanneer vastgesteld is dat belanghebbende geen afloscapaciteit heeft, vindt jaarlijks onderzoek plaats naar zijn financiële situatie en wordt beoordeeld of aflossing mogelijk is.
4. Als belanghebbende schuldig nalatig is in het voldoen van vastgestelde aflossing, is het nog niet afgeloste deel van de geldlening terstond opeisbaar en is daarover tevens de wettelijke rente verschuldigd.

Artikel 48f. Verkoop woning

1. Bij verkoop, overdracht of bij vererving van de woning, en indien het een echtpaar betreft bij vererving na overlijden van de langstlevende echtgenoot, wordt het nog niet afgeloste deel van de geldlening, alsmede de op grond van artikel 48e bijgeschreven rente, direct opeisbaar. De aflossing vindt binnen redelijke termijn plaats.
2. Bij verkoop van de woning kan het college wegens bijzondere omstandigheden van medische of sociale aard van belanghebbende dan wel wegens werkaanvaarding elders door belanghebbende, na toepassing van het eerste lid, besluiten tot het verlenen van een nieuwe geldlening eveneens onder verband van hypotheek voor de aankoop van een andere woning tot ten hoogste het bedrag van de ingevolge het eerste lid afgeloste geldlening, onder de voorwaarde dat belanghebbende het na aflossing vrijgekomen vermogen met inbegrip van het vermogen als bedoeld in artikel 34 tweede lid onder d van de Participatiewet volledig inzet voor de aankoop van de andere woning.
3. Indien bij verkoop van de woning op basis van de waarde in het economisch verkeer bij vrije oplevering het beschikbare bedrag lager is dan het resterende bedrag van de geldlening en eventuele rentevordering, wordt het verschil kwijtgescholden.

Artikel 48g. Opnieuw recht binnen twee jaar

Indien binnen een periode van twee jaar na beëindiging van de bijstandverlening in de vorm van een geldlening op grond van artikel 50 van de Participatiewet opnieuw recht op bijstand bestaat, wordt deze verleend met toepassing van de laatst gevestigde hypotheek of akte van pandrecht.

Paragraaf 6.8.1 Bijstand ex-gedetineerde jongeren

Artikel 48h. Tijdstip indiening en aanvraag voorschotverlening

1. De persoon die uit detentie komt en jonger is dan 27 jaar kan, als hij niet beschikt over middelen om in de noodzakelijke kosten van levensonderhoud te voorzien, eerder dan de periode genoemd in artikel 41 lid 4 van de Participatiewet een aanvraag voor algemene bijstand indienen.
2. Aan de persoon genoemd in het eerste lid kan indien nodig direct een voorschot worden verstrekt in de kosten van levensonderhoud. Dit voorschot wordt verstrekt in de vorm van een geldlening en verrekend met de toe te kennen uitkering, dan wel teruggevorderd.

Hoofdstuk 7 Overige bepalingen

Paragraaf 7.1 Regels schuldhulpverlening.

Artikel 49. Begrippen

In deze paragraaf wordt verstaan onder:

- a. adviesgesprek: een of meer gesprekken met klanten waarin advies wordt gegeven over de financiële situatie van de klant.
- b. intake- en stabilisatie(fase): intake- en stabilisatie(fase): het proces dat start als een positieve beschikking is gegeven na beoordeling van de aanvraag waarin ernaar gestreefd wordt inkomsten en uitgaven van de klant in evenwicht te brengen en te houden. Het doel van de intakefase is om de inwoner toe te leiden naar een schuldbemiddelingstraject
- c. Wsnp: Wet schuldsanering natuurlijke personen, zoals bedoeld in de Faillissementswet.
- d. Voortraject: is het in evenwicht brengen en houden van inkomsten en uitgaven van iemand met schulden als een schuldregeling (nog) niet mogelijk lijkt. Met de inzet van het Voortraject zorgt de schuldhulpverlener dat iemands financiële omstandigheden niet verder verslechteren. Het doel van het voortraject is om de inwoner toe te leiden naar een schuldbemiddelingstraject.
- e. Intakefase: het proces dat start als een positieve beschikking is gegeven na beoordeling van de aanvraag waarin ernaar gestreefd wordt inkomsten en uitgaven van de klant in evenwicht te brengen en te houden.
- f. Schuldregeling: het traject waarbij betalingsafspraken gemaakt worden tussen de klant en de schuldeisers. De klant zal gedurende maximaal 18 maanden zijn schuldeisers afbetalen volgens de berekening van het Vrij te laten Bedrag. De schuldeisers verlenen kwijting van de overgebleven schuld na 18 maanden aflossing of na uitbetaling van het saneringskrediet.
- g. Budgetbeheer en budgetcoaching (met problematische schulden). Het tijdelijk overnemen van de financiën en het betalen van (een deel van) de vaste lasten van de klant. Gedurende het budgetbeheer wordt budgetcoaching ingezet zodat financiële kennis en vaardigheden aangeleerd worden. Daarna kan de klant weer zelfstandig zijn eigen geldzaken beheren.

Artikel 49a. Uitvoering

De uitvoering van de verschillende vormen van schuldhulpverlening vindt plaats op het Serviceplein in Alphen aan den Rijn conform de Gedragscode Schuldhulpverlening van de NVVK en de modules Budgetbeheer, Budgetcoaching, Schuldregeling en Betalingsregeling.

Artikel 49b. Aanvraag schuldhulpverlening

Schuldhulpverlening wordt óf mondeling aangevraagd óf aangevraagd door het inleveren van een volledig ingevuld en ondertekend aanvraagformulier. Door middel van een beschikking wordt belanghebbende op de hoogte gesteld van de beslissing op de aanvraag. Daarna start de intake- en stabilisatiefase.

Artikel 49c. Producten schuldhulpverlening

Producten die de gemeente aanbiedt zijn onder meer:

1. Adviesgesprek
2. Budgetcoaching voor inwoners zonder problematische schulden
3. voortraject
4. intakefase
5. schuldregeling
6. budgetbeheer en budgetcoaching (met problematische schulden)
7. verklaring Wsnp

Artikel 49d. Adviesgesprek

1. Een inwoner kan advies vragen over zijn/haar financiële situatie.
2. Voor een adviesgesprek hoeft geen aanvraagformulier ingevuld te worden.
3. Na afronding van het adviesgesprek (de adviesgesprekken) kan de gemeente het advies schriftelijk toesturen per e-mail of post.

Artikel 49e. Budgetcoaching (zonder problematische schulden)

1. Het college voert budgetcoaching voor inwoners zonder problematische schulden uit conform de Gedragscode Schuldhulpverlening van de NVVK en de module Budgetcoaching.
2. Het college zet deze vorm van budgetcoaching alleen in bij inwoners zonder problematische schulden

Artikel 49f. Voortraject (Duurzame Financiële Dienstverlening DFD)

1. Het college voert het Voortraject (Duurzame Financiële Dienstverlening DFD) uit conform de Gedragscode Schuldhulpverlening van de NVVK en de module Duurzame Financiële Dienstverlening
2. Het traject als bedoeld in lid 1 duurt in beginsel zes maanden.

Artikel 49g. Intakefase

Het college voert de intakefase uit conform de Gedragscode Schuldhulpverlening van de NVVK en de module Intake

- a. de intakefase start na de aanmelding en het afgeven van de toelatingsbeschikking met het plan van aanpak op hoofdlijnen.
- b. tijdens de intakefase wordt er bekeken welke instrumenten, ondersteuning, activiteiten en gegevens nodig zijn om de inwoner te helpen om een duurzaam financieel evenwicht te bereiken

Artikel 49h. Schuldregeling

1. het college voert de dienstverlening schuldregeling uit conform de Gedragscode Schuldhulpverlening van de NVVK en de module Schuldregeling.
2. Indien er zich een andere mogelijkheid voordoet om de problematische schulden op te lossen, dan is deze mogelijkheid voorliggend aan de inzet van een schuldregeling.
3. Privé-schulden worden meegenomen als de schuld aannemelijk is. Hiervoor moet worden aangetoond dat de schuldeiser een betaling heeft verricht voor belanghebbende en dat hij deze schuld terug moet betalen.

Artikel 49i. Verklaring Wet schuldsanering natuurlijke personen (Wsnp)

Indien geen akkoord kan worden bereikt met alle schuldeisers of indien vanwege een andere reden de schuldbemiddeling niet kan starten of mislukt, dan kan op verzoek van de belanghebbende een verzoekschrift worden ingediend bij de Rechtbank om voor de Wsnp in aanmerking te komen.

Artikel 49j. Verplichtingen

1. Belanghebbende is verplicht om naast de verplichtingen zoals vastgelegd in de Wet gemeentelijke schuldhulpverlening, de Gedragscode Schuldhulpverlening en de modules van de NVVK alle medewerking te verlenen die redelijkerwijs nodig is gedurende de aanvraagperiode en tijdens de schuldhulpverlening.
2. De medewerking bestaat onder andere uit:
 - a. het nakomen van afspraken, aanvullende voorwaarden en verplichtingen, zoals het aanvragen van beschermingsbewind;
 - b. de verplichting om zich in te spannen om werk te vinden of te behouden, dan wel het inkomen te verhogen, waarbij de inspanning hiertoe aangetoond moet worden;
 - c. geen nieuwe schulden maken of aangaan en alle lopende vaste lasten iedere maand op tijd betalen;
 - d. alle extra inkomsten en vermogen te melden en te reserveren voor de schuldeisers.
 - e. meewerken aan budgetbeheer en budgetcoaching.

Artikel 49k. Budgetbeheer en budgetcoaching (met problematische schulden)

1. Het college voert budgetbeheer en budgetcoaching uit conform de Gedragscode Schuldhulpverlening van de NVVK en de modules Budgetbeheer en Budgetcoaching.
2. Budgetbeheer wordt ingezet voor maximaal 24 maanden.
3. Indien na 24 maanden het beëindigen van het budgetbeheer niet raadzaam is, kan het college besluiten budgetbeheer te verlengen.
4. Budgetbeheer wordt alleen ingezet in combinatie met budgetcoaching.
5. In afwijking van lid 1 en 2 kan beschermingsbewind worden geadviseerd of als voorwaarde worden opgelegd, wanneer belanghebbende niet leer- of coachbaar blijkt.
6. Budgetcoaching wordt alleen ingezet als vastgesteld is dat belanghebbende leer- en coachbaar is.
7. Budgetbeheer wordt alleen ingezet in combinatie met een schuldregeling

Artikel 49l. Afwijzing of beëindiging schuldhulpverlening

1. Als de gemeente redelijkerwijs niet de verwachting heeft dat de schuldhulpverlening gestart kan worden of succesvol afgerond zal worden, dan kan schuldhulpverlening worden afgewezen of beëindigd.
2. Schuldhulpverlening kan onder andere worden afgewezen of beëindigd indien:
 - a. het inkomen nog niet op orde is;

- b. belanghebbende heeft aangegeven te gaan scheiden, maar waarbij de scheiding og niet is uitgesproken of wel dat sprake is van ontbinding geregistreerd partnerschap en dit nog niet heeft plaatsgevonden;
 - c. eerst een passende woonsituatie moet worden gevonden;
 - d. een ex-onderneming op naam van belanghebbende staat, die nog niet financieel is afgehandeld, bijvoorbeeld doordat nog geen belastingaangifte is gedaan;
 - e. een alimentatieplicht door de rechter is opgelegd die niet passend is in het budget;
 - f. er niet-saneerbare vorderingen zijn die eerst betaald moeten worden;
 - g. het feitelijke verblijfadres niet gelijk is aan het in de gemeentelijke basisadministratie opgenomen adres;
 - h. de schuldhulpverlening/Wsnp succesvol is afgerond;
 - i. een schriftelijk verzoek om beëindiging wordt ingediend;
 - j. belanghebbende is overleden;
 - k. niet of niet voldoende is voldaan aan de verplichtingen zoals opgenomen in de Wet gemeentelijke schuldhulpverlening, de Gedragscode Schuldhulpverlening en de modules van de NVVK) en in deze beleidsregels of aan overige opgelegde verplichtingen;
 - l. belanghebbende zich ten opzichte van de medewerkers, belast met de uitvoering van de schuldhulpverlening, misdraagt;
 - m. tijdens het schuldhulpverleningstraject frauduleuze handelingen worden verricht;
 - n. er sprake is van een tekortschietend besef van verantwoordelijkheid;
 - o. er sprake is van een faillissement;
 - p. er sprake is van een gewijzigde situatie die van invloed is op de schuldhulpverlening waardoor deze niet kan worden voortgezet of niet langer passend of noodzakelijk is;
 - q. de gestelde doelen zijn gerealiseerd.
3. Als er bij een afwijzing of beëindiging van de schuldhulpverlening zorgen zijn over de (psychosociale) gezondheidssituatie van belanghebbende of als er een gezin met inwonende minderjarige kinderen bij betrokken is, dan kan er een zorgmelding bij het Meldpunt zorg en overlast worden gedaan.

Artikel 49m. Uitsluiting schuldhulpverlening

1. Als de schuldhulpverlening of de Wsnp voortijdig is beëindigd door aan belanghebbende toe te rekenen omstandigheden, kan het college belanghebbende drie jaar lang uitsluiten van (nieuwe) schuldhulpverlening.
2. Als binnen de uitsluitingstermijn van drie jaar toch aanspraak wordt gemaakt op schuldhulpverlening, dan kan schuldhulpverlening toegekend worden indien er sprake is van bijzondere omstandigheden. Het college kan aan die toekenning aanvullende voorwaarden/verplichtingen verbinden waarmee belanghebbende voorafgaand akkoord dient te gaan.
3. Als de schuldhulpverlening en/of de Wsnp is beëindigd, kan het college belanghebbende drie jaar lang uitsluiten van schuldhulpverlening.

Paragraaf 7.2 Bijdragen voor kinderen tot 18 jaar

Artikel 50. Voorwaarden

1. Een inwoner kan in aanmerking komen voor een bijdrage in de schoolkosten en de kosten van deelname aan sportieve en culturele activiteiten van de ten laste komende kinderen als het inkomen, exclusief vakantiegeld, niet hoger is dan 120% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm exclusief vakantietoeslag.
2. Voor de vaststelling van het inkomen gelden de volgende regels:
 - a. als sprake is van een vast inkomen, dan wordt uitgegaan van het meest recente maandinkomen;

- b. als sprake is van een wisselend inkomen, dan wordt uitgegaan van het gemiddelde inkomen over de afgelopen drie maanden voorafgaand aan de datum van de aanvraag.
3. In afwijking van lid 1 en 2 wordt het inkomen van de persoon die aan een traject schuldhulpbemiddeling of schuldsanering deelneemt gedurende het traject gelijkgesteld met het wettelijk sociaal minimum.

Artikel 51. Bijdrage voor schoolkosten en kleding

1. Voor de kosten van (schoolgaande) kinderen kan een aanvraag worden ingediend bij de stichting Leergeld. De stichting Leergeld verstrekt de voorzieningen in natura.
2. De inkomensstoets overeenkomstig artikel 50 wordt door Stichting leergeld uitgevoerd.
3. Stichting Leergeld heeft de mogelijkheid om in uitzonderlijke gevallen af te wijken van de norm van 120% tot maximaal 130% indien bij de beoordeling blijkt dat het verstrekken van een vergoeding vanuit de kindregeling ten behoeve van het meedoen van het kind wenselijk wordt geacht.
4. De Kindregelingen vanuit Stichting Leergeld zijn:
 - a. Alle kinderen**

Kindpas (kleding) kinderen	€ 90
Gezinscomputer 1 per 5 jaar (kinderen van 7 tot 18 jaar)	€ 550
 - b. Primair onderwijs**

Gymspullen vanuit Schoolspullenpas	€ 25
------------------------------------	------
 - c. 1^e jaar voortgezet onderwijs**

Fiets (tweedehands) eenmalig bij overgang naar voortgezet onderwijs	€ 230
Laptop (nieuw) eenmalig, vanaf voortgezet onderwijs	€ 425
Schoolspullenpas voortgezet onderwijs 1 ^e jaar	€ 150
Gymspullen voortgezet onderwijs (vanuit schoolspullenpas)	€ 50
 - d. 2^e jaar en hoger voortgezet onderwijs**

Schoolspullenpas voortgezet onderwijs 2 ^e jaar en verder	€ 50
Gymspullen voortgezet onderwijs (vanuit schoolspullenpas)	€ 50
5. Stichting Leergeld kan in overleg met het onderwijs de volgende regeling(en) verstrekken

Schoolreisje primair onderwijs werkelijke kosten	€ 70
Schoolkosten: maximale bijdrage huur laptop/tablet (indien voorgeschreven door onderwijs)	€ 150
Schoolreisje of werkweek werkelijke kosten	€ 500

Artikel 52. Deelname/bijdrage sportieve en culturele activiteiten

1. Jeugdigen die willen deelnemen aan sportieve en/of culturele activiteiten kunnen een beroep doen op het Jeugdfonds sport en cultuur.
2. Voor de toepassing van dit artikel wordt de inkomensgrens zoals bedoeld in artikel 38 lid 1 sub a van deze regels op 120% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm gesteld.

Artikel 53. Deelname/bijdrage sportieve en culturele activiteiten volwassenen

1. Volwassenen die willen deelnemen aan sportieve en/of culturele activiteiten kunnen een beroep doen op het Volwassenenfonds sport en cultuur.
2. Voor de toepassing van dit artikel wordt de inkomensgrens zoals bedoeld in artikel 38 lid 1 sub a van deze regels op 120% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm gesteld.

Hoofdstuk 8 Inspraak, cliëntenparticipatie en klachten

Geen nadere regels.

Hoofdstuk 9 Slotbepalingen

Artikel 54. Citeertitel

Deze nadere regels worden aangehaald als: Nadere regels sociaal domein Kaag en Braassem 2024.

Artikel 55. Inwerkingtreding

Deze nadere regels treden in werking op 1 januari 2024, onder intrekking van de Nadere regels sociaal domein 2023.

Artikel 56. Overgangsbepaling

1. Op de aanvragen die tot en met 30 december 2022 zijn ingediend en waarvan de beschikking op of na 1 januari 2023 wordt afgegeven, zijn de Nadere regels sociaal domein gemeente Kaag en Braassem 2022 van toepassing.
2. Op de aanvragen waarvan de beschikking voor 1 januari 2023 is afgegeven en de beschikking doorloopt in 2023 en verder, zijn de Nadere regels sociaal domein gemeente Kaag en Braassem 202 van toepassing.

Vastgesteld in de vergadering van het college van burgemeester en wethouders
op

Burgemeester en wethouders van Kaag en Braassem,	
de loco-gemeentesecretaris,	de burgemeester,
J.J. Démoed	A. Heijstee-Bolt

Bijlage 1 Afwegingskader gebruikelijke hulp en eigen vermogen

Inleiding

Gebruikelijke hulp is “de hulp die naar algemeen aanvaarde opvattingen in redelijkheid mag worden verwacht van de echtgenoot, ouders, inwonende kinderen of andere huisgenoten” (zie artikel 1.1.1 Wmo 2015). In de Jeugdwet gaat het over de vraag in hoeverre de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen (eigen kracht) van ouders toereikend zijn, (zie art 2.3 lid 1 Jeugdwet).

Wat vinden we redelijk als het gaat om gebruikelijke hulp? Als de zorg de gebruikelijke hulp overstijgt, moet er dan een voorziening worden geleverd? In welke verhouding staat gebruikelijke hulp tot mantelzorg? Wanneer vinden we het reëel en redelijk om een pgb te verstrekken voor zorg die wordt verricht door een huisgenoot? Hoe beoordelen we of ouders (van minderjarige kinderen) voldoende eigen mogelijkheden en probleemoplossend vermogen (eigen kracht) hebben om de hulpvraag van hun kind te kunnen beantwoorden? Over deze vragen gaat dit kader. Het kader heeft tot doel om het begrip gebruikelijke hulp en eigen kracht van ouders concreter te maken en handvatten te bieden voor het onderzoek.

Wat verstaan we onder gebruikelijke hulp?

Gebruikelijke hulp gaat om hulp aan huisgenoten, die een passende bijdrage levert aan de zelfredzaamheid en maatschappelijke participatie van de inwoner met beperkingen of kwetsbaarheden. We spreken van gebruikelijke hulp als het gaat om huisgenoten die met de inwoner met beperkingen of kwetsbaarheden één woning delen, samen een leefeenheid vormen en daardoor bepaalde momenten op een dag samen zijn. De vraag is hoe vaak dat voorkomt en of het mogelijk is dan de hulp, die nodig en passend is, te krijgen van de huisgenoot of huisgenoten. Dit kan concreet in kaart worden gebracht. Er mag vanuit worden gegaan dat het algemeen gangbaar is dat huisgenoten elkaar helpen met de dagelijkse activiteiten. Met name als het gaat om kortdurende hulp hoeft het geen probleem te zijn voor huisgenoten om elkaar te helpen. Ook hulp die de huisgenoot weinig moeite kost en/of meegenomen kan worden in de dagelijkse activiteiten, mag verwacht worden van de huisgenoot, zonder dat daar een voorziening voor hoeft te worden ingezet.

Wat redelijk is hangt af van de specifieke situatie van een inwoner en zijn huisgenoot(en). Iedere situatie is anders en dient met maatwerk bekeken te worden. De redelijkheid bepaalt dus wat als gebruikelijke hulp kan worden geduid.

Gebruikelijke hulp bij volwassenen (Wmo)

Bij volwassenen onderling kan van partners ten opzichte van elkaar aangenomen worden dat het sociaal verkeer gezamenlijk plaatsvindt, en begeleiding onderling dus gebruikelijk is.

De geleverde hulp door de huisgenoot die de gebruikelijke hulp in omvang en intensiteit overstijgt, wordt gezien als niet gebruikelijke hulp. Hierbij is het van belang dat onderzocht wordt in hoeverre er bij de huisgenoot, die gebruikelijke (en niet gebruikelijke) hulp levert, sprake is van (dreigende) overbelasting voor langere tijd. Indien de huisgenoot de gebruikelijke (en de niet gebruikelijke) hulp vanwege overbelasting (tijdelijk) niet kan leveren, zal er gekeken worden naar andere oplossingen.

Bij opgroeiende jongeren (18 tot 23 jaar) kan van ouders verwacht worden dat zij hun thuiswonende jongeren (nog) helpen bij zaken waar zij tegenaan lopen in hun zelfredzaamheid en maatschappelijke participatie. Dit kan onder meer het volgende zijn: uitleg en hulp bij het voeren van een huishouden, aanleren van huishoudelijke taken, het koken, boodschappen doen, bijhouden van een administratie, studiekeuzes, helpen bij huiswerk, het huren of kopen van een woning, klankbord zijn bij lastige situaties, etc.

Eigen vermogen ouders (Jeugdwet)

Bij jeugdigen tot 18 jaar valt de verantwoordelijkheid voor het gezond en veilig opgroeien allereerst onder het ouderlijk gezag, ook als er sprake is van ziekte en/of een beperking. Deze verantwoordelijkheid van ouders is terug te lezen in artikel 247 van Boek 1 van het BW (zie ook 3.3. van de Memorie van Toelichting, Kamerstukken II 2012/13 33 684, nr. 3). Hierbij past een actieve rol van ouders en kind om in eerste instantie te trachten de op hun weg komende problemen zelf of met behulp van hun eigen netwerk op lossen. Dit kan ook betekenen dat het dagelijks leven mogelijk anders moet worden georganiseerd.

De gemeente beoordeelt of de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen, eventueel met behulp van personen uit het sociale netwerk of andere instellingen toereikend is voor de hulpvraag van de jeugdige. Eigen kracht van ouders kan zowel gebruikelijke hulp als niet gebruikelijke hulp bevatten. Als de jeugdige en zijn ouders zelf voldoende mogelijkheden hebben om de hulpvraag op te lossen of het hoofd te bieden, is een voorziening vanuit de Jeugdwet niet nodig.

Om te kunnen beoordelen of voornoemde eigen kracht toereikend is voor de hulpvraag, worden de volgende vragen onderzocht:

1. Is de ouder in staat om de noodzakelijke hulp adequaat te bieden?
2. Is de ouder beschikbaar om de noodzakelijke hulp adequaat te bieden?
3. Levert het bieden van de hulp door de ouder geen overbelasting op?

Als uit onderzoek naar deze vragen blijkt dat ouder(s) de benodigde hulp kunnen bieden zonder dat dit tot problemen leidt op één van deze terreinen, dan hoeft er geen voorziening vanuit de Jeugdwet ingezet te worden.

Het gaat hierbij om een individuele afweging, waarvan de uitkomst per situatie kan verschillen, omdat de problematiek, de eigen kracht en de omgeving per situatie nu eenmaal verschilt.

Als er sprake is van onvoldoende eigen kracht, zullen er voorzieningen ingezet worden die erop gericht zijn het probleemoplossend vermogen van de jeugdige, zijn ouders en het sociale netwerk te herstellen, te versterken dan wel aan te vullen.

Overbelasting

Kan de hulp door ouders of huisgenoot in redelijkheid gedragen worden? Overbelasting ontstaat bij “meer belasten voor langere tijd dan het prestatievermogen toelaat”. Dit betekent dat er dan langdurig geen evenwicht meer is tussen draagkracht (=belastbaarheid) en draaglast (=belasting), waardoor fysieke en/of psychische klachten ontstaan.

Toelichting op de Nadere regels sociaal domein gemeente Kaag en Braassem

In de Nadere regels wordt meerdere malen de inwoner aangeduid als hij en hem. Daar waar hij en hem staat, kan ook zij en haar worden gelezen. Voor de leesbaarheid van het stuk is gekozen om alleen de mannelijke vorm te gebruiken.

In de bijlage van de Nadere regels sociaal domein gemeente Kaag en Braassem is een afwegingskader opgenomen. Het afwegingskader gebruiken professionals van het team om tot een besluit voor pgb te komen. Het afwegingskader is onderdeel van de Nadere regels sociaal domein gemeente Kaag en Braassem.

Artikel 4. Kwaliteitseisen pgb professionele aanbieders

In principe heeft de budgethouder zelf de regie over de ondersteuning/jeugdhulp die hij met het pgb inkoopt. Daarmee heeft hij ook de verantwoordelijkheid voor de kwaliteit. Tegelijkertijd is voor professionele aanbieders ook de Wmo 2015 en de Jeugdwet van toepassing. In hoofdstuk 4 van de Jeugdwet zijn kwaliteitseisen opgenomen die gesteld worden aan jeugdhulpaanbieders en gecertificeerde instellingen. Zoals gezegd gaat het hierbij onder meer om verantwoorde hulp, het toepassen van de meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling, het beschikken over een VOG en het gebruiken van een hulpverleningsplan. Deze kwaliteitseisen worden aan alle professionele jeugdhulpaanbieders gesteld, dus ook aanbieders die op basis van een pgb jeugdhulp verlenen.

Artikel 7. Uitbetaling pgb

In de Wmo 2015 en de Jeugdwet is de verplichting opgenomen dat gemeenten pgb's uitbetalen in de vorm van het trekkingsrecht. Dit houdt in dat de gemeente het pgb niet op de rekening van de budgethouder stort, maar op de rekening van de Sociale Verzekeringsbank (SVB). De budgethouder laat via declaraties of facturen aan de SVB weten hoeveel uren ondersteuning geleverd zijn, waarna de SVB de uitbetaling aan de zorgaanbieder doet. Het niet bestede bedrag wordt na afloop van de verantwoordingsperiode door de SVB terugbetaald aan de gemeente. Het rijk heeft besloten dat gemeenten eenmalige pgb's (voor bijvoorbeeld een woningaanpassing of vervoermiddel) in 2015 nog zelf kunnen betalen aan de inwoner. Het blijkt namelijk niet mogelijk om per 1 januari 2015 eenmalige pgb's volgens de werkwijze van het trekkingsrecht (via de SVB) uit te voeren.

Artikel 18. Maatwerkvoorziening noodzakelijke vervoerskosten

In lijn met de Jeugdwet treft de gemeente alleen een voorziening als de jeugdige en zijn ouders er op eigen kracht niet uitkomen, (zie Memorie van Toelichting, Kamerstukken II 2012/13 33 684, nr. 3). Daarom wordt eerst gekeken of ouders/jeugdige het vervoer zelf kunnen regelen, al dan niet met inzet van het sociaal netwerk. Daarbij wordt ervanuit gegaan dat het vervoeren van een kind tot 12 jaar gewoon is en aan ouders die in staat zijn een kind tot 12 jaar zelf te vervoeren, geen vervoersvoorziening wordt toegekend. Wanneer de jeugdige, al dan niet na begeleiding/training, in staat is zelfstandig te reizen, is een vergoeding voor vervoer niet mogelijk. Hierbij wordt gekeken of de ouders de zelfredzaamheid van de jeugdige kunnen trainen. Zijn de ouders hier niet of onvoldoende toe in staat, dan kan een dergelijke training vanuit de jeugdhulp worden aangeboden.

Wanneer de jeugdhulp genoemd in lid 1 ter ontlasting van ouders wordt ingezet kan dit niet in combinatie met een vervoersvoorziening, tenzij sprake is van belemmering van toegang tot de hulp.

De vervoersvoorziening ter ontlasting van ouders is maximaal 3 maanden of zoveel korter als in het besluit wordt aangegeven en heeft als doel ouders de gelegenheid te geven zelf een oplossing te vinden.

Artikel 24. Woningaanpassingen gemeenschappelijke ruimten

Geconcludeerd kan worden dat zowel de doelgroep van de bewoners als de leeftijd van het woongebouw een rol kunnen spelen. Waar we ook nog rekening mee moeten houden is dat als iemand al beperkingen heeft en verhuist naar een appartement zonder elektrische deuropeners de Wmo die niet hoeft te vergoeden. Iemand dient namelijk dan te verhuizen naar passende woonruimte. Maar als de eigen woning niet (meer) geschikt is en de bewoner wil verhuizen dan moet er gekeken worden wat de goedkoopst adequate oplossing is.

Artikel 31. Mantelzorgwaardering

Iemand is mantelzorger als: een persoon langdurig en onbetaald zorgt voor iemand die chronisch ziek, gehandicapt of hulpbehoevend is. En met wie hij een persoonlijke band heeft. Dat kan een familielid zijn, maar ook een vriend of een kennis. Een mantelzorger is geen beroepskracht. Mantelzorg is zorg die bovenop de normale dagelijkse zorg van gezinsleden en huisgenoten voor elkaar komt, zoals zorg voor het huishouden of zorg voor de kinderen.

Het college heeft grote waardering voor de inzet van mensen die mantelzorg verlenen aan inwoners. De voorziening is niet alleen een blijk van waardering vanuit het college, maar ook vanuit de inwoner die mantelzorg ontvangt. De voorziening is bedoeld voor de mantelzorgers van inwoners die in de gemeente wonen.

Het college heeft grote waardering voor de inzet van mensen die mantelzorg verlenen aan inwoners. Mantelzorgwaardering is vanaf 2022 gemandateerd aan de nieuwe opdrachtnemer van de opdracht Ondersteuning. Deze partner ontvangt jaarlijks een geoordeeld bedrag voor mantelzorgwaardering van de gemeente. In de Aanbestedingsleidraad Ondersteuning is vastgelegd dat Opdrachtnemer van de opdracht Ondersteuning voor ondersteuning een keuze maakt hoe hij mantelzorgers wil waarderen. Opdrachtnemer verantwoordt aan het college op welke wijze het budget besteed is.